

RENOUACIÓ

Preus de subscripció

Un mes, 50 cènt. Número solt, 10 cènt.

Anuncis (Preu per mensualitats)

4.ª plana, 8 ptes. : 6.ª, 4 ptes. : 12.ª, 2 ptes.

Intercalats i remitis, a preus convinguts

Periòdic setmanal, portaveu de la Joventut Nacionalista Republicana Socialista (en constitució)

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ
CLAVÉ, 3

ADMINISTRACIÓ
PRIM, 60

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència

LES PROPERES ELECCIONS

INDIGNITAT POLÍTICA

Una vegada més s'escorcolla'l pensar de tots els elements polítics del nostre poble, per a sorprendre'ls amb llur acostumada bona fé o ignorància, i sumar llur actuació, en les properes eleccions; però aré'l camí que se senyala és ben definit; el pacte, és a la descarada.

«El Demòcrata», en son nombre passat tracta de justificar llur actitud, volent fer veure que la coalició de lliberals demòcrates i carlins s'imposa, en aquestes eleccions, per a donar la batalla a l'enemic comú, que és la Lliga.

Anem a veure per què la Lliga es l'enemic comú.

I també com, per a nosaltres, l'enemic comú, més que la Lliga, és el carlisme.

Si fem memòria, recordarem que'l partit carlí, abans de la Solidaritat Catalana, era cosa bon morta; restava anorreat i eclipsat a causa dels seus errors fonamentals, de llurs fracassos polítics, després de les bàrbares i sagnantes guerres que amb tanta pirateria com mal engendrament varen lliurar.

Tots sabem que la Lliga, en aquell moviment patriòtic incomparable, en aquella unió magna, anomenada Solidaritat Catalana, no va voler excloure als hereus d'en Cucala i d'en Savalls, malgrat la protesta ferma i decidida de molts capitosts republicans.

D'aleshores ensà, els integristes han intervingut en totes les eleccions successives, encare que sortosament hagin perdut en tota la línia; i fixe'u-vos que després, si algun candidat hem vist triomfar isoladament, ha sigut per culpa de les coalicions amb la Lliga, la qual no ha reparat mai, mirant només les seves conveniències, en unir-se amb tots

els elements de dreta, per retardataris i conservadors que siguin. I apuntem aquest fet, perquè encare que dintre la Lliga diuen que hi cab tot-hom, qualsevolga que sigui llur manera de pensar en quant a la forma de governament del poble, és lo cert que en ella hi predomina la classe burgesa i conservadora, contraria als nostres idees republicanes i socialistes.

Perquè la Lliga, en aquest i altres districtes, és anada de bracet amb els carlins i caciés, quan han vist perillar algun de llurs candidats, ha motivat que en altres eleccions ens uníssim tots els republicans, tots els lliberals, contra ells, els regionalistes de *trampa y cartón*; més, veus-aquí que aré'ls lliberals demòcrates que en les passades eleccions obtingueren els nostres sufragis, per inspirar la lluita la nota simpàtica de treure del districte Granollers i Badalona als amos de tanta conxorxa, als artistes en tota mena de *pastitxos*, ens abandonen i obertament fan el joc de la Lliga, això és, posen en candidatura a un carlí i a un independent (?) que pud a lo mateix, per un sol lliberal demòcrata que, pel sol fet d'emparar aquesta conxorxa, demostra no posseir ideals ni de lliberal, ni de demòcrata, i oblida l'afront rentat amb sang de tantes mils víctimes, esculpint llur nom en més d'una lapida.

Hem d'emparar, nosaltres, aquesta immoralitat? Això, mai!

En successives eleccions de diputats a Corts, podíem anar coaligats altre vegada, tots els elements lliberals, per a treure de les urpes de la Lliga aquest districte, innegablement lliberal i republicà; però davant d'aquesta conxorxa, donant dos llocs als elements que'ls ma-

teixos lliberals demòcrates han qualificat cent voltes de barbres, això, mail... El nostre apoi moral, aré i després d'aquestes eleccions, ja no tenen dret a recabar-lo. Ens priven d'anar amb els lliberals demòcrates, els seus al·liats, els nostres enemics, els carlins. Diem-ho amb veu ben alta, ben clara i ben serena: No'ns hi volem ajuntar amb els carlins!...

Companys! Absteniu-vos de votar, en aquestes eleccions, si no voleu que la vostra consciència us acusi d'haver donat dos llocs als carlins, en aquest districte, per a afront i escarni de les víctimes dels sagnants fets comesos per ells tantes vegades, i que s'assenyalen imborrables en els nostres cors de republicans i en l'història del nostre poble.

LA REDACCIÓ

... ¡I prou!

Ja s'hauran enterat, els lectors, de quí és l'oyente del otro día. No? Doncs, no s'espantin. Es, *nada menos*, que don Miquel Parera, el propi director de «La Comarca», fabricant d'espelmes i demás útils de cereria. I, aré que ja sabem quí és, devem dir-li a aquest senyor:

Dispensi, senyor Parera, amb vostè no hi volem tractes; perquè un director que únicament dona'l seu nom i's fa responsable del què ell mateix afirma no haver fet, quan s'ha atacat, mes o menys obertament a un altre senyor que s'amaga *tras cortina*, per a nosaltres es un director de palla; és un cap de turc que sols serveix per a parar els cops, quan aquests se dirigeixen als altres.

Diu la dita popular, que «el que té'l cul l'ograt, no séu quan vol». Jo diré, parangonant aquest adagi, què'l que és director d'un periòdic a preu fet o a canvi de retribucions d'una altre índole, no pot tenir prou independència per a poder-hi discutir els que tenim com un honor no tenir amo ni senyor.

I no hi volem tractes, perquè, apart de que no entén pilota del què fa referència a l'escola, no hem d'obligar-lo a fer papers tristos, indignes d'homes. No volem obligar-lo a que, després d'haver-nos insultat, vingui a demanar-nos perdó dient «... yo no he sido», o bé a suplicar-nos què'l día que's morí un de nostra fa-